

CXX.

Forslag til Lov

om

Forlængelse af Gyldigheden af Lov Nr. 393 af 22de December 1916, jfr. Lov Nr. 106 af 23de April 1915 og Lov Nr. 306 af 1ste December 1915, om Betalingshenstand med Pantegæld.

(Fremsat i Landstinget den 27. Marts 1917 af Justitsminister *Zahle*.)

Den i Lov Nr. 393 af 22de December 1916, jfr. § 1 i Lov Nr. 106 af 23de April 1915 og Lov Nr. 306 af 1ste December 1915, om Betalingshenstand med Pantegæld nævnte Frist, den 30te Juni 1917 ændres til den 31te December 1917.

Har Opsigelse med kontraktmæssigt Varsel fundet Sted inden den 1ste Januar 1918, kan Gælden dog tidligst kræves betalt til den i Obligationen hjemlede næste Udbetalingstermin, som indtræffer efter den 28de Februar 1918, dog at Kreditor for at holde den inden Lovens Ophør skete Opsigelse i Kraft, skal være forpligtet til senest den 15de Januar 1918 at give Debitor fornøden Tilkendegivelse om, at Opsigelse fastholdtes.

Bemærkninger til foranstaaende Lovforslag.

Da de Grunde, der foranledigede Lov om Betalingshenstand med Pantegæld af 23de April 1915 stadigt foreligger, foreslaas Loven forlænget indtil 31te December 1917. — For at forhindre, at alle de Panteobligationer, der er opsagte under Moratorieloven, forfalder straks ved Lovens Op-

hør, har man derhos foreslaaet en Overgangstid, saaledes at Gælden først kan kræves betalt til den i Obligationen hjemlede næste Udbetalingstermin, som indtræffer efter 28de Februar 1918 og kun efter at have givet Debitor fornyet Varsel.